

steriet just ved denne Keilighed har betraadt, ligger et Beviis for, at det er det om at gjøre at oversee Rigsdagens rette, fuldstændige Bevilingsmyndighed og Ret til at kræve i betimelig Tid Kundskab om de Penge, der blive udgivne. Denne Henviisning til Ministerens Ansvar har i store Pengesager overmaade lidet at betyde, efter som Ministeren ikke kan være pecuniær ansvarlig derfor, og det at faae en Mand straffet, fordi han af Velvillie maaskee ikke har handlet forsigtig, kan ikke nytte os Noget. Det, der er det Vigtigste, er, at der i betimelig Tid fremkommer en Oplysning om, hvorlebes disse 600,000 Rbd. ere uddeelte, og at Sagen saa bliver afgjort, inden Aaret er omme. Dersom den høitærede Indenrigsminister — thi det er egentlig ham, der maatte gjøre det, — vilde sige, at, inden denne Bevilling kan blive bragt ind i det andet Thing og blive færdig, altsaa den Tid, da der er Rimelighed for, at Rigsdagens Møder vilde blive sluttede, vilde han have paa rede Haand og have forelagt et Forslag til Afgjørelse af Erstatningsagen eller blot et Forslag til Afgjørelse af de foreløbige udgivne Summer, saa stillede Sagen sig meget anderledes, og saa vilde det være et stort Spørgsmaal, om man skulde fastholde denne Bevilling. Men den høitærede Minister har i denne Henseende ikke sagt et eneste Ord, ikke engang saameget som, at det er muligt, at det ikke vil lykkes ham at forelægge et Forslag af denne Art nu strax, men at saa snart det er muligt, skal det blive forelagt Rigsdagen. Deri vilde dog indeholdes et trøstende Ord, thi man maa sige, hvad man vil, saa er det af største Vigtighed for Rigsdagen at haandhæve sit rette Omraade. Man prøver paa hver Dag at true den til Estergivenhed i visse bestemte Retninger, og det eneste Middel, der haves til at gjøre Modstand, er at haandhæve sine bestemte, positive Rettigheder indenfor den Grændse, hvor vi besidde dem. Selv om vi bestandig skulle blive ved at leve under Forsatningen for Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender . . . (Afbrydelse af et Medlem). Ja, der er en saadan, det ærede Medlem lever selv under Danmark og Slesvigs Fællesanliggender, Sles-

kan ikke hjælpe Noget, at sige Andet, — maae vi dog have det afgjort, at Rigsdagen i det Mindste beholder Herredømmet over de Anliggender, som staae i en directe Forbindelse med Borgerne her i Landet. For dette Omraade er Rigsdagens Myndighed fastholdt, videre gaaer Indskrænkingsloven ikke. Der ligger ikke i denne Sag Noget for, som ikke er fastholdt som særligt ved Indskrænkingsloven, og der er heller ikke nogen Afgjørelse heraf ved kongelig Anordning efter et Geheimestatsraads Beslutning, hvorefter det fremgaaer, at dette er fundet som noget Svævende, der skulde henlægges under Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender; men en af Delene maatte være Tilfældet, dersom det, der tidligere har været Brug, skulde være forandret.

Indenrigsministeren: Jeg troer, at den ærede Taler vilde gjøre meget bedre i at bidrage Sit til, at Rigsdagen endelig kunde komme i Besiddelse af den Myndighed, han mener, den bør have, istedetfor ved hver Keilighed at fremdrage disse Ting, der ikke komme Sagen ved og kun bidrage til at forlænge og vanskeliggjøre Forhandlingerne i det Hele uden noget Maal. Jeg skal derfor heller ikke følge ham paa disse Forhandlinger om, hvad der er fælles eller ikke fælles, om hvad der tilkommer Rigsdagen, og hvad Rigsraadet; jeg skal kun med Hensyn til, hvad han anførte om Tillægsbevillinger, bemærke, at Reglen dog er, at i Tillægsbevillinger kun skal optages de Summer, der allerede ere udgivne, og hvorpaa Regjeringen ønsker Stadfæstelse, og de Udgifter, der ere foresaldne i Løbet af det Aar, for hvilket Tillægsbevillingen forlanges. Nu at give Indenrigsministeren Bemyndigelse til at disponere over 50,000 Rbd., naar man veed, at der allerede er disponeret over langt større Beløb, og sandsynligviis vil blive Anledning til endnu at disponere over meget større Beløb, vil jo kun bringe Forvirring ind i denne Sag. Naar jeg da havde disponeret over 50,000 Rbd., kunde jeg jo ikke disponere over Mere, og saa vilde det komme an paa, hvorvidt Finansministeren, der hidtil har udredt disse Forstud, vilde indrømme mig større Summer at